

מבנה הפרשיות של קריאת שמע / יצחק וייל - קיבוץ שדה אליהו

כשאדם קורא קריאת שמע, עיקר מחשבותיו הן על הפסוק הראשון, על אמונה בו יתברך ובאחדותו, אע"פ ש"באמת לית מחשבה תפיסה בו כלל, ומכל מקום כל מחשבות מוארות על ידו" (הרב קוק - ערפלי טוהר - עמוד לז).

בדרך כלל המשך קריאת הפרשה אינו מעורר שאלה, יש לאהוב את השם בכל לבנו, בכל נפשנו, בכל מאודנו, ושהדברים יהיו על לבנו. הדברים נראים מובנים, אלא שבעיון נוסף מתעוררות שאלות על כפילות הלשון, מה הבדל בין ארבעת הביטויים האלה, כאילו אומרים אותו דבר בשינוי לשון: "בכל לבבך", ובכל נפשך, ובכל מאודך". ואם נאמר שיש לאהוב "בכל לבבך", מה צורך לחזור ולומר שהדברים יהיו על לבבך?

נראה שהפסוק "ואהבת" עוסק בשלושה סוגי אהבה: אהבה שבלב - "בכל לבבך", אהבה שבשכל - "בכל נפשך", , בנפש המשכלת, ואהבה שבמעשה, - "בכל מאודך".

המשך פרשת שמע עוסק בלימוד התורה, בדיבור, וגם בזה יש שלושה סוגי דיבור, יש דיבור שבלב "והיו הדברים האלה על לבבך", עיון והתבוננות במחשבה - ויש לימוד ודיבור ממש בשכל "ושננתם לבנך", ויש עיסוק בדיבור בדברי תורה בכל מקום ובכל זמן "ודברת בס..." וברור ששלושת סוגי הדיבור והלימוד מקבילים לשלושת סוגי האהבה שהוזכרו מקודם.

אחרי שהתורה צייתה עלינו בשלושה סוגי אהבה ובשלושה סוגי דיבור, מובן שהתורה מצוה אותנו בשלושה סוגי מעשים מקבילים "וקשרתם לאות על ידך", כנגד הלב (עיון ברכות יג: צריכה שתהא שימה כנגד הלב), "לטוטפות בין עיניך", כנגד המוח, משכן השכל. "על מזוזות ביתך", מקום המעשה, כבית וחוצה לו.

וכן בפרשה השניה "והיה אם שמוע", אחרי שהוזכרו הלב והנפש. "ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם", התורה מביאה את עניין התפילין של יד ושל ראש, המקבילים ללב ולשכל, כנ"ל, ואחרי לימוד התורה בכל מקום ובכל זמן, מביאה התורה את עניין המזוזות, ומסיימת בעניין הזמן "למען ירבו ימיכם", מענין שכאן הסדר הוא אחר. בפרשה ראשונה הסדר הוא א, ב, ג. א, ב, ג, ובפרשה שניה הסדר הוא א"ב, א"ב, ג"ג.

ועוד, יש לשים לב שיש שלושה ממדים לעבודת הבורא, בפנים (כשבתך בביתך), ובחוץ (ובלכתך בדרך) וממד הזמן, בהרבה מקומות חז"ל הדגישו את ההבדל בין הפנים והחוץ - מלגו, ומלבר, לא רק בענייני טומאה וטהרה, אלא גם בפעילות

מבנה הפרשיות של קריאת שמע

האדם. שלושה מימדים אלו שונים לחלוטין משלושת (או ארבעת, עם ממד הזמן). שהורגלנו במדע (עיון ערפלי טוהר, עמוד מ', אם יתפאר המדע).

כל הדברים הנ"ל פשוטים ומובנים לכל מי שמעיין בקריאת שמע, ומן הסתם יש מקום לתוספת הבנה והעמקה!

הוּ צִיּוֹן הַמְּלִטִי, יוֹשֶׁבֶת בַּת בְּבֶל.

(זכריה ב, יא)

רְנֵי וְשִׁמְחֵי בַת צִיּוֹן, כִּי הִנְנִי בָא וְשִׁכְנֵתִי בְּתוֹכְךָ נָאִם

ד'.

(זכריה ב, יד)

וְנָחַל ד' אֶת יְהוּדָה חֲלָקוּ עַל אֲדָמַת הַקֶּדֶשׁ, וְבָחוּר
עוֹד בִּירוּשָׁלַיִם.

(זכריה ב, טז)

כֹּה אָמַר ד' צְבָאוֹת קִנְאוֹתִי לְצִיּוֹן קִנְאוֹה גְדוֹלָה,
וְחָמָה גְדוֹלָה קִנְאוֹתִי לָהּ. כֹּה אָמַר ד' שְׁבִתִי אֶל צִיּוֹן
וְשִׁכְנֵתִי בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם, וְנִקְרְאָה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הָאֱמֶת
וְהָר ד' צְבָאוֹת הִר הַקֶּדֶשׁ. כֹּה אָמַר ד' צְבָאוֹת עַד
יָשְׁבוּ זְקֵנִים וְזָקֵנֹת בְּרַחְבוֹת יְרוּשָׁלַיִם, וְאִישׁ מִשְׁעַנְתּוֹ
בְּיָדוֹ מִרְבַּי יָמִים, וְרַחְבוֹת הָעִיר יִמְלְאוּ יְלָדִים וְיִלְדוֹת
מִשְׁחָקִים בְּרַחְבֹּתֶיהָ.

(זכריה ח, ביה)